O OPERĂ MARE A UNOR „MINI" ARTIȘTI

Timp de doi ani, principala preocupare a cercului foto al Casei pionierilor din Cluj a fost recompunerea — după toate documentele vremii — a bogatului trecut sportiv al orașului de pe Someș, operă pe care au expus-o acum, spre marea lor laudă, într-una din sălile palatului lor din localitate.

Beneficiind de înțelegerea și îndrumarea imediată a acelui veșnic animator al sportului care este maestrul emerit Albin Morariu, *mini-fotografii Clujului au realizat o operă de investigație (și de prelucrare prin refotografiere) a șase decenii de activitate sportivă clujeană, reușind să închege o istorie sportivă în imagini care are ca punct de plecare lecția de scrimă pe care profesorul* Gabriel Csinadi *o dădea, în 1907, elevului* Marian Popu *și ca ultimă imagine manifestația plină de prospețime a pionierilor clujeni de la 23 August 1970.*

Dintre piesele rare pe care le înregistrează retrospectiva sportivă clujeană, se rețin, deosebit, flopul lui Andrei Somodi — *cu care a cîștigat la Budapesta, în 1913, un concurs internațional de atletism (1,78 m) — echipa de fotbal a anilor '20 cu* Guga, Rațiu *și* Țîrlea, *momentul cînd* Ștefan Andraș *a fost decretat campion național de popice (1930), ștafeta de aur a „Universității" cu* Stoichițescu, Zenide, Coracu *și* Moina, *formația glorioasă de fotbal a „U"-lui cu* David, Sfera, Sepi *și* Bulzan, *momente din activitatea renumitului dascăl și îndrumător al sportului Iuliu Hațieganu.*

O coborîre în timp, ce demonstrează atît respectul și grija pionierilor față de un trecut glorios, cît și o dorință nedisimulată de a aduce eroii trecutului în strictă actualitate,

Nușa MUSCELEANU

Retrospectivă mondială

VOLEIUL NOSTRU FEMININ în marea confruntare a valorilor lumii

- **1952: primul C.M. feminin de volei cu o singură echipă dinafara Europei**
- **Paris, 1956: la un pas de titlul suprem**
- **1962: supremația japonezelor**

Miez de vară, 1952. O dată cu lotul masculin, ce participa la ediția a doua a „mondialelor", în trenul de Moscova urcau și voleibalistele noastre, pentru prima ediție feminină a campionatelor lumii. În lot: *Tatiana Avacum, Tinela Pleșoianu, Doina Corbeanu-Ivănescu, Rodica Sădeanu, Mariana Bunescu, Magda Niculescu, Rodica Șiclovan* etc. Deși se numeau campionate mondiale, la startul lor se înscriseseră numai formații de pe bătrînul continent, unde voleiul feminin atinsese o fază mult mai avansată decît în restul lumii. În ultimul moment, *reprezentativa Indiei salvează caracterul... mondial al competiției.*

Mariana Popescu, într-o caracteristică acțiune de atac, într-unul din meciurile susținute de reprezentativa țării noastre în compania echipei R.D. Germane.

Româncele pierd în fața gazdelor, a voleibalistelor cehoslovace, poloneze și bulgare, dar înving *Ungaria, Franța* și *India.* Medaliile de aur revin formației sovietice, care n-a pierdut nici un set. Pe locurile următoare — *Polonia, Cehoslovacia, Bulgaria, România, Ungaria, Franța și India.*

DUPĂ 4 ANI

Patru ani mai tîrziu, la Paris, numărul echipelor ajunge la 17, stabilind un record de participare la o competiție feminină internațională. Pentru prima oară se stabilesc serii. Reprezentativa noastră, în care apar nume noi: *Sonia Colceru, Natalia Cernat-Todorovschi, Ileana Răzvanță, Veronica Zama* și *Florina Teodorescu*, avea să înscrie în istoria voleiului feminin românesc cea mai strălucită pagină a sa. *Repartizată în seria a V-a,* alături de echipa din afara continentului european, *formația română a cîștigat ușor seria, învingînd cu 3—0 reprezentativele Braziliei și R.P.D. Coreene* și *calificîndu-se în turneul pentru locurile 1—10.* Primele două jocuri ne-au adus victorii categorice. Învinse: *R.D.G.* și *Olanda.* Urmează meciul care avea să hotărască pe cîștigătoarea titlului suprem: *România—U.R.S.S.* Adversara noastră cîștigase pînă atunci trei titluri europene și unul mondial, adică ce nimeni nu reușise pînă atunci. Urmează o serie de jocuri dure, de cinci seturi. *De la 0—2, fetele fac 3—2 cu Bulgaria, într-o partidă dramatică.* Același scor îl înregistrează în fața *Poloniei* la capătul unui meci formidabil și cu o durată record (3 ore!) Refacerea unui handicap de două seturi, în fața *Cehoslovaciei*, face ca *superlativele la adresa echipei române să nu contenească.*

Urmau două partide în care victoria nu putea să le scape (și nu le-a scăpat) jucătoarelor noastre, dar *titlul fusese pierdut în jocul cu sovieticele, ce nu vor mai ceda decît un set, la poloneze.*

ÎN AMERICA DE SUD

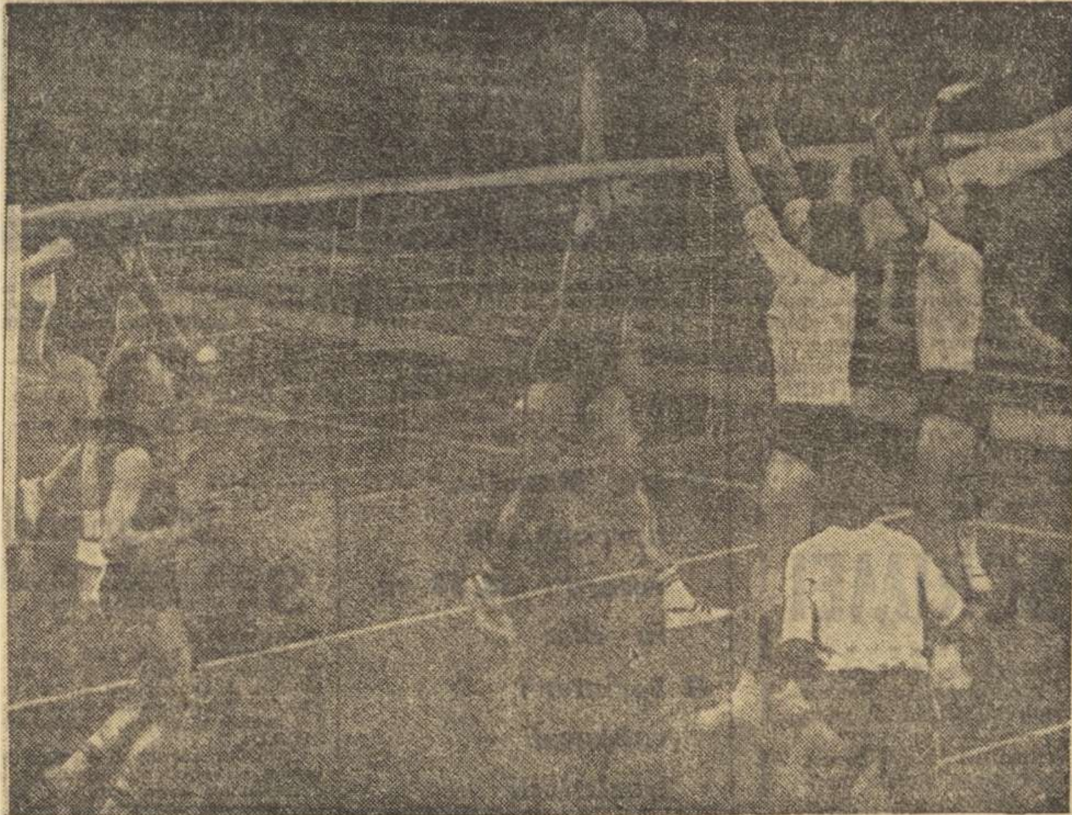
Ediția următoare, programată la Rio de Janeiro (1960), înregistrează, (datorită poate și plasării ei) o scădere în numărul participantelor (11). Echipa României nu se deplasează peste Ocean unde *sovieticele cîștigă cel de-al treilea titlu consecutiv.*

Această ediție a mondialelor lansează o echipă necunoscută pînă atunci, *Japonia cea care avea să... preia apoi supremația. Formația niponă nu pierde decît meciul cu U.R.S.S. cu 1—3 (—6, 12, —13, —13) și cucerește medaliile de argint. Bronzul revine cehoslovacelor,* care înving surprinzător de ușor pe poloneze (3—0 !).

După numai doi ani, mondialele se organizează din nou la Moscova (14 echipe participante). De data aceasta, *celebra garnitură japoneză — Nichibo — face o adevărată demonstrație de virtuozitate, nepierzînd în tot turneul decît un set la gazde (14—16). Româncele reușesc din nou o performanță bună, dar nu de talia celei de la Paris: locul IV, în urma formațiilor Japoniei U.R.S.S. și Poloniei, pe care totuși o învinsese în turneul final cu 3—1 !*

UN EȘEC: EDIȚIA DE LA TOKIO

Ultima ediție, desfășurată la Tokio, în 1966, *a fost un veritabil eșec în ce privește participarea,* deși învingătoarea, *Japonia,* nu putea fi pusă la îndoială. *Cele mai puternice reprezentative europene nu s-au prezentat la această ediție.*

Înaintea plecării la „mondiale", fetele noastre s-au pregătit cu asiduitate pentru a avea o comportare cît mai bună.

toate competițiile importante și numai cu 3—0 !! Prin urmare, era și acum favorită de aceeași manieră. Dar, stupoare! *În fața spectatorilor parizieni ce nu-și credeau ochilor, româncele cîștigă primele două seturi și se părea că vor produce marea surpriză a tuturor competițiilor feminine de pînă atunci. Nu mai rezistă însă, după ce pierd setul trei și scapă o bună ocazie în următorul: 2—3 în final.* Fetele noastre făcuseră, oricum, ceea

Iată-ne deci, în pragul ediției a VI-a, la care ne reprezintă din nou o echipă cu pretenții. Ce va fi ?...

Aurelian BREBEANU

RECORDURI ABSURDE

Firește, este absurd să stabilești un record... mondial de mers pe măgari, timp de 24 de ore. Dar, fiindcă există, hai să-l amintim. El a fost stabilit în S.U.A., în Luisiana, într-un concurs cu 60 de participanți. S-au parcurs 112 km, cu o viteză medie de 4,6 km pe oră. Nici un măgar n-a făcut contestație.

A sta sub duș, mai ales vara, este plăcut și reconfortant. Nebunii stau mai mult, dar fără voia lor. Să stai însă 7 zile și 7 nopți (168 de ore) sub duș, în baie, așa ca **Peter Schell** din München, numai ca să bați un record mondial, este absurd și grotesc.

Gurmanzii vor fi curioși să cunoască recordurile mîncătorilor de ouă, găluște sau fripturi și ale băutorilor cu pofte pantagruelice. În tabelul recordurilor gastronomice figura performanța de 10,5 litri de bere, reușită de un student din Trinidad. Simțind că poate mai mult, un canadian a făcut o tentativă de depășire. Rezultatul: 11 litri în 5 ore 30 minute — **nou record** — și o... **internare în spital.**

LUMEA recordurilor

Cine știe, poate că a dansa 78 de ore este un record oarecum sportiv. Doi tineri americani l-au obținut cu efort, pilule împotriva somnului și mare satisfacție.

A cînta la pian aproape patru zile (102 ore) este, desigur, o performanță de neinvidiat, dar o performanță. În orice caz, mai onorabilă decît doborîrea recordului mondial de mers în mîini, care își schimbă mereu deținătorii, în funcție nu de cap, nici de picioare, ci de mîini.

Cine poate să alerge mai repede 100 yarzi, cu o tigaie cu clătite, din care să nu cadă nici una? Iată condiția concursurilor de bucătărese din Anglia și Australia, care stîrnește emoții și zîmbete — mai ales că fiecare clătită care nu vrea să stea cuminte în tigaie aduce penalizări hotărîtoare. Ajunsă la a opta ediție, în 1970, performanța record aparține australiencei **Lyn Kadlie,** care, întrebată cum de a reușit să cîștige, a răspuns surîzînd: **„Să știți că într-o zi de muncă, trebuie să alergi suficient de mult și de repede, în jurul plitei".**

Un om este convins că părul lui are o forță de metal și agățat de el poate pluti în spațiu. La zece metri, lucrul ar părea posibil și emoționant. Dar să atîrni deasupra orașelor și cîmpiilor, la peste 2000 de metri, sub aripile unui avion, suspendat de propriul tău fir de păr, este, pare-se, absurd și excentric.

Poate de aceea, sau din alte motive, sînt oameni în lume — bărbați sau femei — care cred în forța sau lungimea părului lor. Austriaca **Liliana Gross** cîștigă un concurs în țară, cu cel mai lung păr feminin (2 metri). Dar, curios, recordul mondial aparține unui bărbat, indianul **Thurai, care a lăsat să-i crească un păr lung de 7,90 metri,** poate de teama să nu aibă cumva soarta lui Samson.

Nu însă toate recordurile absurde sînt lipsite de interes. În 1919, un aviator francez, pilotînd un avion cu anvergura aripilor de nouă metri, a trecut cu îndemînare și curaj prin deschiderea de 14 metri a Arcului de Triumf din Paris. Peste ani, aviatorul Cikalov va trece razant sub un pod din Moscova și mereu de-a lungul anilor aviatorii vor căuta și găsi prilejuri uluitoare de virtuozitate și ciudățenie aviatică.

De un deceniu, este epoca furioasă a automobilului. Cascadorii fac rostogoliri, salturi peste alte cîteva mașini, întoarceri și răsuciri, și nu o dată ei plătesc cu viața această îndrăzneală, setea lor nepotolită de risc, bani sau glorie.

A stîrnit senzație și scandal în America saltul „dement" din avion al unui amator de recorduri unice, prins apoi în aer, în timpul căderii, de un parașutist. Dat în judecată pentru încercare exhibițională de sinucidere, recordmanul acestei sărituri într-adevăr rarisime și-a plătit cheltuielile de judecată cu banii primiți pentru publicarea unei cărți la o editură însetată de senzațional.

Și un record mai pașnic, dar poate nu mai puțin stupid. Indianul **Masuria Din** a lăsat să-i crească mustățile și, în decurs de 23 de ani, acestea au ajuns la sublima lungime de 2,85 metri. Nu ni se spune nimic precis cum teribilul mustăcios își poartă admirabila podoabă. Noi credem că pe umeri, așa ca o femeie eșarfele, sau, cine știe, poate și-a angajat un paj... purtător de mustăți.

Dar recordurile absurde, excentrice și extravagante pot fi infinite, cum infinită este stupiditatea omenească. Între tehnică, artă și știință, sport și biologie, unii oameni cred că sînt mai interesanți alegînd absurdul și stupiditatea. Să-i lăsăm să fie așa cum își doresc...

VIRGIL LUDU

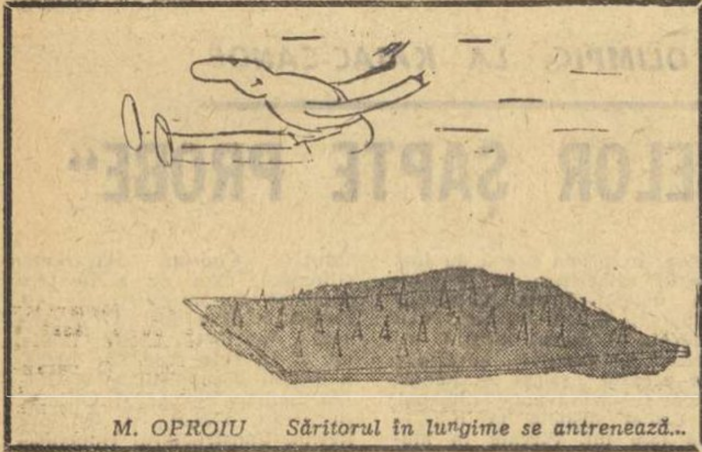
10 000 de kilometri pe bicicletă

Pasiunea pentru sport nu are limite. Ne-am convins încă o dată de aceasta, cunoscîndu-l pe **Aleksander Ivanovici Vasiljenco.** La 64 de ani, acest ucrainean vînjos, fost profesor de istorie, geografie și literatură, a pornit la drum cu „călutul" lui drag — bicicleta — urmînd să străbată **10 000 de kilometri**, trecînd, din Uniunea Sovietică, prin **România, Bulgaria, Ungaria, Cehoslovacia, R.D.G.** și **Polonia.** El este hotărît să parcurgă zilnic 150—200 km. Vasiljenco a fost, de altfel, în tinerețe, un redutabil ciclist. El este posesorul unei bogate colecții de trofee, cucerite pe velodromurile din U.R.S.S.: **două medalii de aur, trei de argint, o centură de cîștigător al probei de 100 de kilometri cu antrenament mecanic.**

Călătoria prin cele 6 țări nu reprezintă un simplu itinerar turistic, ci și unul documentar, Vasiljenco pregătind apariția unei cărți despre viața, obiceiurile, cultura și frumusețile țărilor vizitate.

(g. r.)

M. OPROIU Săritorul în lungime se antrenează...

Gimnastica modernă — subiect de film

Cîteva locuri pitorești din țară, începînd cu însorita plajă a litoralului și continuînd cu mirifica Poiană Brașov, au primit în cursul lunii august vizita inedită a unor fete bronzate, al căror fizic atrăgător era bine pus în evidență de frumoase costume pentru gimnastică. Urmărite de obiectivul aparatului de filmat, ele au executat, pe rînd, la București, Constanța, Mamaia, Brașov și Bran superbe exerciții de gimnastică modernă, mînuind cu grație, dezinvoltură și dexteritate mingi, panglici și corzi.

Cele cinci tinere zvelte sînt componente ale lotului reprezentativ de gimnastică modernă: Victoria Vîlcu *(proaspăta campioană balcanică),* Sabina Șerbănescu, Cristina Hurezeanu, Maria Preda și Carmen Bucaciuc. *Filmul realizat de Studioul „Alexandru Sahia", în colaborare cu C.N.E.F.S., după un scenariu scris de Virgil Anastasescu și Erwin Szekler, este regizat de ultimul, avînd ca operator pe I. Narti și consultante pe antrenoarele lotului, Livia Grama și Viorica Moceani.*

La sfîrșitul lunii octombrie, publicul iubitor de sport, de mișcare și — în general — de frumos, va putea viziona pe ecrane un nou film cu subiect sportiv care aduce încă un argument în favoarea acestui sport-artă, care este gimnastica modernă.

Horia ALEXANDRESCU

REFLECȚII DE PE TUȘĂ

- *Dacă schema tactică indică un „libero", aceasta nu înseamnă — cum cred unii — că tactica e... liberă.*
- *Cum să nimerească poarta în nocturnă, cînd nici la lumina zilei nu o... vede?*
- *Cînd jucătorii nu sînt de o valoare apropiată, atunci pătimesc unii pentru ceilalți.*
- *Jucătorul care nu stăpînește arta de a controla balonul, dovedește, adesea, multă măiestrie în a controla... picioarele adversarului!*
- *Sînt și arbitri care acordă decizii „în compensație"! Acestea vor să fie un fel de... „erată" la deciziile eronate?!*
- *Oricîte șuturi ar șterge bara pe dinafară — șterse rămîn! Numai cel care se prelinge pe dinăuntru rămîne de... neșters!*

„DUPĂ UN RALIU URMEAZĂ... ALT RALIU!"

Interviu cu unul dintre așii volanului, marele automobilist englez TONY FALL

La 30 de ani, englezul TONY FALL — cîștigător al raliurilor Poloniei, Scoției și Irlandei, primul în „Raliul Dunării" (1968), învingător în „Maratonul Incașilor" din Peru și în dificila cursă „TAP" din Portugalia — este unul dintre marii automobiliști ai lumii.

Cunoscut de pe ecran — unde apare des în filmele western — sau de pe pistele de automobilism ale tuturor continentelor, Fall cucerește asistența nu numai prin șirul nesfîrșit al victoriilor, ci și prin firea sa, deschisă și veselă, chiar la capătul unui traseu ucigător, de mii de kilometri.

— Mister Fall ce înseamnă antrenamentul în programul unui automobilist? Acest termen, foarte potrivit la jocuri, să zicem, pare puțin impropriu atunci cînd este vorba de viteză și pene de cauciucuri...

— Pentru un automobilist, antrenamentul înseamnă... drum! Ore întregi — iată, pentru „Raliul Dunării", chiar 12 ore pe zi! — mașinile firmei pentru care alergi „bat" traseul, fiecare navigator trecînd în „carnetul" de bord toate caracteristicile drumului. La sfîrșit, mașina care ia startul — sau mașinile, în funcție de competiție, de numărul de concurenți, de condițiile impuse de organizatori — posedă o veritabilă hartă a drumului întocmită pînă la amănuntul... hopurilor sau porțiunilor nepietruite.

— Și cît durează povestea asta?

— Depinde de cursă. Eu mă antrenez cam o săptămînă pentru „Raliul Dunării", peste 5 săptămîni pentru „Safari" sau „Monte Carlo" și aproape un an pentru un „maraton", cum a fost cel de la Londra la Mexico City

— Apropo, în această ultimă cursă l-ați avut partener pe...

— Celebrul fotbalist Jimmy Greaves, care este un mare atacant și un mare automobilist în același timp.

— Povestiți-ne, vă rog, ceva din acest raliu.

— După încheierea etapei europene, am îmbarcat mașina pe vapor, am traversat Oceanul cu avionul și ne-am permis o scurtă relaxare pe malul Oceanului la Copacabana. Într-o dimineață, am plecat cu o barcă în larg, pentru cîteva ore, dar vîntul ne-a dus departe și n-am reușit să ne întoarcem decît după... 4 zile! În ultimul moment, ne-am urcat în mașină fără să ne schimbăm hainele și... duși am fost, ajungînd totuși la Mexic pe un loc fruntaș.

— Ați asistat la „mondialele" de fotbal?

— O, nu! A doua zi ne-am întors. Viața unui automobilist este pe cît de frumoasă și pasionantă, pe atît de grea. După un raliu urmează aproape imediat... alt raliu!

Ileana ILIESCU

răspunde Ion Poștașu

IOSIF OLEAN, VIȘEUL DE SUS. *„A procedat bine arbitrul Emeric Takacs, la meciul de fotbal Sănătatea Sighet — Sănătatea Vișeu, în faza următoare: la o infracțiune în careul gazdelor (obstrucție), el a acordat lovitură liberă indirectă. Jucătorul oaspete a tras direct în poartă și mingea a intrat în plasă. Mă așteptam ca lovitura să fie repetată, dar arbitrul a acordat lovitură de poartă. Cel mai bun prieten al meu susține că el a procedat corect. Vă rog să-mi răspundeți la rubrica dv., să știe toată lumea că prietenul meu n-are dreptate".* Vă înșelați: cel care n-are dreptate sînteți... dv. Eu v-aș fi dat acest răspuns la modul cel mai discret posibil, dar dacă ați vrut să afle toată lumea — să afle!

A BARTI, BOCȘA II. Ca și în alți ani, și de data aceasta, după prima etapă, mai multe echipe de fotbal au realizat același număr de puncte și același golaveraj, stabilit prin scăderea golurilor primite, din cele marcate. În clasament, ele au fost trecute pe același loc — de pildă 3—9 — enumerarea lor neavînd nici un fel de importanță. Constat, însă, că suporterii își dispută și această ordine absolut întîmplătoare. Altfel, n-ar fi... suporteri!

I. GHINESCU, COMUNA BOTENI. Un catren pentru Universitatea Craiova, care se pregătește să debuteze în noua ediție a „Cupei europene a tîrgurilor":

Spun oltenii cu tărie
Că echipa din Bănie
Mi s-a pregătit cu sîrg
Și-o să facă... bani la „tîrg".

MARIN MUREȘAN, BAIA MARE. *„Prea puțin fotbal! De ce nu dați MAI MULT SPAȚIU pentru acest sport atît de popular?"* Nu sînteți primul care ne pune această întrebare. Am primit însă și scrisori de la iubitorii celorlalte sporturi, care spun: *„Prea mult fotbal în ziarul dv.".* Regretăm, dar cele patru pagini ale noastre nu ne permit să rezolvăm această controversă!

I. CRISTEA, COMUNA DOBROTEȘTI. 1). Primul meci al echipei noastre naționale de fotbal: la 8 iunie 1922, cu Iugoslavia, la Belgrad. Scor: 2—1 (1—1) pentru noi. Ronai și Guga sînt realizatorii celor două goluri. 2). Steaua (pe atunci ea se numea A.S. Armata) a avut prima prezență în divizia A în ediția 1947—48. Clasament final: locul 14 din 16 echipe. Cîteva rezultate: 0—7 și 1—6 cu I.T.A., 1—7 și 2—4 cu C.F.R... Timișoara etc. Dar, trei ani mai tîrziu, în 1951 ea avea să devină campioana țării.

LUCIANA DELGALDA, BRĂILA. Ați vrea ca echipele dv. favorite, Rapid și Steaua, să joace în orașul dv. S-ar putea ca dorința dv. să fie satisfăcută cîndva. Să vă pun însă și eu o întrebare: Brăila nu are de gînd să se întoarcă în „A", de unde a plecat acum 32 de ani? Problema s-ar rezolva, atunci, de la sine!

CORNEL PRISCU, BUCUREȘTI. Marcel Thil, campion al lumii la categoria mijlocie, a boxat de două ori la București. La 1 noiembrie 1930 el l-a învins prin k.o. în repriza a 7-a pe Moți Spakow, iar în anul următor, la 5 septembrie, a trebuit să accepte doar o victorie la puncte, după 10 reprize, în fața lui Gheorghe Axioti.

MANOLE PROCA, BRĂILA. Tot despre fotbal și tot despre Brăila! Vreți să știți cum se numea echipa brăileană care a jucat în divizia A? D.U.I.G. Să vă spun și cînd: în ediția 1937—38, cînd la campionat au participat 20 de echipe, împărțite în două serii. Jucînd în seria I, D.U.I.G. s-a clasat pe locul 9, dar a obținut o victorie cu 1—0 asupra primei clasate, Rapid București. Dulcea răzbunare a codașilor!

Ilustrații: N. CLAUDIU